

Vayishlach Aleph

[Genesis]

(32)17:He delivered them into the hands of his servants, every herd by itself, and said to his servants, "Pass over before me, and put a space between herd and herd.

18:He commanded the foremost, saying, "When Esav, my brother, meets you, and asks you, saying, 'Whose are you? Where are you going? Whose are these before you?

19:Then you shall say, 'They are your servant Yaakov's. It is a present sent to my lord, Esav. Behold, he also is behind us.

20:He commanded also the second, and the third, and all that followed the herds, saying, "This is how you shall speak to Esav, when you find him.

21:You shall say, 'Behold, also your servant, Yaakov, is behind us.'" For he said, "I will appease him with the present that goes before me, and afterward I will see his face. Perhaps he will accept me.

22:So the present passed over before him: and he himself lodged that night in the camp.

23:He rose up that night, and took his two wives, and his two handmaids, and his eleven sons, and passed over the ford of the Yabbok.

24:He took them, and sent them over the stream, and sent over that which he had.

25:Yaakov was left alone, and a man wrestled with him there until the breaking of the day.

26:When he saw that he didn't prevail against him, he touched the hollow of his thigh, and the hollow of Yaakov's thigh was strained, as he wrestled.

וַיִּתֵּן¹⁷ בְּיַד עֲבָדָיו עֶדְרָה

עֶדְרָה לְבִדּוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו עֲבְרוּ לִפְנֵי וְרוּחַ

תְּשִׁימוּ בֵּין עֶדְרָה וּבֵין עֶדְרָה׃ וַיִּצַּו אֶת־הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר

כִּי יִפְגַּשְׁךָ עֵשָׂו אָחִי וּשְׁאַלְךָ לֵאמֹר לְמִי־אַתָּה וְאָנֹכִי

תֵּלֵךְ וְלָמִי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ׃ וַיֹּאמְרֹתָ לְעַבְדְּךָ לֵיעֲקֹב

מִנְחָה

הוּא שְׁלוּחָה לְאֹדְנִי לַעֲשׂוֹ וְהִנֵּה גַם־הוּא אַחֲרֵינוּ׃

וַיִּצַּו²⁰

גַּם אֶת־הַשֵּׁנִי גַם אֶת־הַשְּׁלִישִׁי גַם אֶת־כָּל־הַהֲלֹכִים

אַחֲרֵי הָעֶדְרִים לֵאמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה תְּדַבְּרוּן אֶל־עֵשָׂו

בְּמִצְאָכֶם אֹתוֹ׃ וַיֹּאמְרֹתָם גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב

אַחֲרֵינוּ

כִּי־אָמַר אֲכַפְרָה פָּנָיו בַּמִּנְחָה הַהִלְכֶת לְפָנָי וְאַחֲרָיִ

כֵּן אֶרְאֶה פָּנָיו אוֹלָי יִשְׂא פָּנָי׃ וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל־

פָּנָיו וְהוּא לָן בְּלִילָה־הַהוּא בַּמַּחֲנֶה׃ וַיִּקָּם | בְּלִילָה

הַהוּא

וַיִּקַּח אֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת־שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו וְאֶת־אֶחָד

עֶשֶׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֶת מַעְבַּר יַבֶּק׃ וַיִּקְחֻם וַיַּעֲבִרֵם

אֶת־הַנַּחַל וַיַּעֲבֹר אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ׃ וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבִדּוֹ

וַיִּאֲבֹק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלֹת הַשָּׁחַר׃ וַיִּרְא כִּי לֹא

יָכַל

לוֹ וַיִּגַע בְּכַף־יָרְכוֹ וַתִּקַּע כַּף־יָרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֶאֱבָקוֹ

עִמּוֹ׃

27:The man said, "Let me go, for the day breaks." Yaakov said, "I won't let you go, unless you bless me.

28:He said to him, "What is your name?" He said, "Yaakov.

29:He said, "Your name will no longer be called 'Yaakov,' but, 'Yisrael,' for you have fought with God and with men, and have prevailed.

30:Yaakov asked him, "Please tell me your name." He said, "Why is it that you ask for my name?" He blessed him there.

31:Yaakov called the name of the place Peniel: for, he said, "I have seen God face to face, and my life is preserved.

32:The sun rose on him as he passed over Peniel, and he limped because of his thigh.

33:Therefore the children of Yisrael don't eat the sinew of the hip, which is on the hollow of the thigh, to this day, because he touched the hollow of Yaakov's thigh in the sinew of the hip.

וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי כִּי עֹלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְּחֶךָ

כִּי אִם-בֵּרַכְתָּנִי: וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה-שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב:

וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֵאמָר עוֹד שְׁמֶךָ כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל

כִּי-שָׂרִיתָ עִם-אֱלֹהִים וְעִם-אֲנָשִׁים וַתּוֹכַל: וַיִּשְׁאַל

יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה-נָא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל

לְשִׁמִּי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שֵׁם: וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם

פְּנִיֵאל כִּי-רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל-פָּנִים וַתִּנְצַל נַפְשִׁי:

וַיִּזְרַח-לּוֹ הַשָּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת-פְּנוֹאֵל וְהוּא

צָלַע עַל-יָרְכוּ: עַל-כֵּן לֹא-יֹאכְלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל

אֶת-גִּיד

הַנָּשָׂה אֲשֶׁר עַל-כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי

נָגַע בְּכַף-יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנָּשָׂה:

Vayishlach Aleph

[Genesis]

(32)17:He delivered them into the hands of his servants, every herd by itself, and said to his servants, "Pass over before me, and put a space between herd and herd.

וַיִּתֵּן¹⁷ בְּיַד עֲבָדָיו עֶדְרָה
עֶדְרָה לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו עֲבְרוּ לִפְנֵי וְרוּחַ
תְּשִׂימוּ בֵּין עֶדְרָה וּבֵין עֶדְרָה: וַיֵּצֵא אֶת־הָרֵאשׁוֹן לֵאמֹר
כִּי יִפְגַּשְׁךָ עֵשָׂו אָחִי וּשְׂאֵלְךָ לֵאמֹר לְמִי־אַתָּה וְאָנֹכִי
תֵּלֵךְ וְלָמִי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ: וַאֲמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיַעֲקֹב
מִנְחָה

18:He commanded the foremost, saying, "When Esav, my brother, meets you, and asks you, saying, 'Whose are you? Where are you going? Whose are these before you?

19:Then you shall say, 'They are your servant Yaakov's. It is a present sent to my lord, Esav. Behold, he also is behind us.

הוּא שְׁלוּחָה לְאֹדְנִי לַעֲשׂוֹ וְהִנֵּה גַם־הוּא אַחֲרֵינוּ:
וַיֵּצֵא²⁰

20:He commanded also the second, and the third, and all that followed the herds, saying, "This is how you shall speak to Esav, when you find him.

גַּם אֶת־הַשְּׂנִי גַם אֶת־הַשְּׁלִישִׁי גַם אֶת־כָּל־הַהֲלֻכִים
אַחֲרֵי הָעֲדָרִים לֵאמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה תְּדַבְּרוּן אֶל־עֵשָׂו
בְּמִצְאָכֶם אָתּוֹ: וַאֲמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב
אַחֲרֵינוּ

21:You shall say, 'Behold, also your servant, Yaakov, is behind us.'" For he said, "I will appease him with the present that goes before me, and afterward I will see his face. Perhaps he will accept me.

כִּי־אָמַר אֲכַפְּרָה פָּנָיו בַּמִּנְחָה הַהִלְכֶת לְפָנָי וְאַחֲרָי
כֵּן אֶרְאֶה פָּנָיו אוֹלָי יִשָּׂא פָּנָי: וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל־
פָּנָיו וְהוּא לֵן בְּלִילָה־הַהוּא בַּמַּחֲנֶה: וַיִּקָּם²³ בַּלַּיְלָה
הוּא

22:So the present passed over before him: and he himself lodged that night in the camp.

23:He rose up that night, and took his two wives, and his two handmaids, and his eleven sons, and passed over the ford of the Yabbok.

וַיִּקַּח אֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת־שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו וְאֶת־אֶחָד
עֶשֶׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֶת מַעְבַּר יַבֹּק: וַיִּקָּחֶם²⁴ וַיַּעֲבֹרֶם
אֶת־הַנָּחַל וַיַּעֲבֹר אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ: וַיֹּותר יַעֲקֹב לְבָדוֹ
וַיִּאֲבֹק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר: וַיִּרָא²⁶ כִּי לֹא
יָכֹל

24:He took them, and sent them over the stream, and sent over that which he had.

25:Yaakov was left alone, and a man wrestled with him there until the breaking of the day.

26:When he saw that he didn't prevail against him, he touched the hollow of his thigh, and the hollow of Yaakov's thigh was strained, as he wrestled.

לוֹ וַיִּגַע בְּכַף־יָרְכוֹ וַתִּקַּע כַּף־יָרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֶאֱבָקוֹ
עִמּוֹ:

27:The man said, "Let me go, for the day breaks." Yaakov said, "I won't let you go, unless you bless me.

וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְּחֶךָּ^{1:27}

28:He said to him, "What is your name?" He said, "Yaakov.

כִּי אִם-בְּרַכְתָּנִי: וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה-שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב:

29:He said, "Your name will no longer be called 'Yaakov,' but, 'Yisrael,' for you have fought with God and with men, and have prevailed.

וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֵאמָר עוֹד שְׁמֶךָ כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל^{1:29}

30:Yaakov asked him, "Please tell me your name." He said, "Why is it that you ask for my name?" He blessed him there.

כִּי-שָׂרִיתָ עִם-אֱלֹהִים וְעִם-אֲנָשִׁים וַתֻּכָּל: וַיִּשְׁאַל^{1:30}

31:Yaakov called the name of the place Peniel: for, he said, "I have seen God face to face, and my life is preserved.

יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה-נָא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל

לְשִׁמִּי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שֵׁם: וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם^{1:31}

פְּנִיאֵל כִּי-רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל-פָּנִים וַתִּנָּצַל נַפְשִׁי:

32:The sun rose on him as he passed over Peniel, and he limped because of his thigh.

וַיִּזְרַח-לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת-פְּנוּאֵל וְהוּא

צָלַע עַל-יָרְכוּ: עַל-כֵּן לֹא-יֹאכְלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל^{1:32}

33:Therefore the children of Yisrael don't eat the sinew of the hip, which is on the hollow of the thigh, to this day, because he touched the hollow of Yaakov's thigh in the sinew of the hip.

אֶת-גִּיד

הַנָּשָׂה אֲשֶׁר עַל-כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי

נָגַע בְּכַף-יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנָּשָׂה:

וַיִּתֵּן¹⁷⁽³²⁾ בַּיַּד עֲבָדָיו עֶדְרָא
 עֶדְרָא לְבָדּוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו עֲבְרוּ לְפָנַי וְרוּחַ
 תְּשִׁימוּ בֵּין עֶדְרָא וּבֵין עֶדְרָא׃¹⁸ וַיֵּצְאוּ אֶת־הָרֵאשׁוֹן לֵאמֹר
 כִּי יִפְגַּשְׁךָ עֲשׂו אָחִי וּשְׂאֵלְךָ לֵאמֹר לְמִי־אַתָּה וְאָנֹכִי
 תֵּלֵךְ וּלְמִי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ׃¹⁹ וַאֲמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ לִיעֲקֹב מִנְחָה
 הִוא שְׁלוּחָה לְאֹדְנִי לְעֲשׂו וְהִנֵּה גַם־הִוא אַחֲרֵינוּ׃²⁰ וַיֵּצְאוּ
 גַם אֶת־הַשְּׂנִי גַם אֶת־הַשְּׁלִישִׁי גַם אֶת־כָּל־הַהֲלָכִים
 אַחֲרָי הָעֲדָרִים לֵאמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה תִּדְבְּרוּן אֶל־עֲשׂו
 בְּמִצְאָכֶם אֲתוּ׃²¹ וַאֲמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ
 כִּי־אָמַר אַכְפָּרָה פָּנָיו בַּמְּנַחָה הַהִלַּכְתָּ לְפָנַי וְאַחֲרָי־
 כֵּן אֶרְאֶה פָּנָיו אוּלַי יֵשֵׂא פָּנָי׃²² וַתַּעֲבֹר הַמְּנַחָה עַל־
 פָּנָיו וְהִוא לָן בַּלְיִלָה־הַהִוא בַּמַּחֲנֶה׃²³ וַיִּקְּמוּ בַלְיִלָה הִוא
 וַיִּקַּח אֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת־שְׁתֵּי שְׂפָחָתָיו וְאֶת־אֶחָד
 עֲשָׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֶת מִעְבַּר יַבֵּק׃²⁴ וַיִּקְּחֵם וַיַּעֲבֹרֵם
 אֶת־הַנַּחַל וַיַּעֲבֹר אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ׃²⁵ וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבָדּוֹ

וַיֹּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר׃ הַמִּצְוָה^{1.26} וַיֵּרָא כִּי לֹא יִכְלֶה
לוֹ וַיִּגַע בְּכַף-יָרְכוֹ וַתִּקַּע כַּף-יָרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֶאבְקוֹ עִמּוֹ׃
^{1.27} וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֶשְׁלַחְךָ
כִּי אִם-בְּרַכְתָּנִי׃ ^{1.28} וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִה-שְׂמֹךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב׃

וַיִּשְׁאַל^{1.29} וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שְׂמֹךְ כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל
כִּי-שָׂרִית עִם-אֱלֹהִים וְעִם-אֲנָשִׁים וַתּוֹכַל׃ ^{1.30} וַיִּשְׁאַל
יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה-נָא שְׂמֹךְ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל
לְשָׁמִי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם׃ מַלְאָכִי^{1.31} וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם
פְּנִיָאֵל כִּי-רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל-פָּנִים וַתִּנְצַל נַפְשִׁי׃
^{1.32} וַיִּזְרַח-לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת-פְּנוּאֵל וְהוּא
צָלַע עַל-יָרְכוֹ׃ ^{1.33} עַל-כֵּן לֹא-יֹאכְלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-גִּיד
הַנָּשָׂה אֲשֶׁר עַל-כַּף הַיָּרֶךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי
נָגַע בְּכַף-יָרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנָּשָׂה׃

Vayishlach Aleph

ויתן ביד עבדיו עדר
עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח
תשימו בין עדר ובין עדר ויצו את הראשון לאמר
כי פגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה
תלך ולמי אלה לפגין ואמרת לעבדך ליעקב מגזזה
הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו ויצו
גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים
אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו
במצאכם אתו ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו
כי אמר אכפרה פניו במגזזה ההלכת לפני ואחרי
כן אראה פניו אוכלי ישא פני ותעבר המגזזה על
פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה ויקם בלילה הוא
ויקח את שתי גשיו ואת שתי שפוחתיו ואת אחד
עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק ויקחם ויעברם
את הגזל ויעבר את אשר לו ויותר יעקב לבדו

וַיֹּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשְּׁחֹזר וַיֵּרָא כִּי לֹא יִכַּל
לוֹ וַיִּגַּע בַּכַּף יָרְכוּ וַתִּקַּע כַּף יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּהֶאֱבֹקוֹ עִמּוֹ
וַיֹּאמֶר שְׁלֹחֲנִי כִּי עָלָה הַשְּׁחֹזר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְּחֶנּוּךָ
כִּי אִם בְּרַכְתֵּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה שְּׂמִיךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שְׂמִיךְ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל
כִּי שְׂרִית עִם אֱלֹהִים וְעַם אֲנָשִׁים וְתוֹכַל וַיִּשְׂאֵל
יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הֲגִידָה לָּא שְׂמִיךְ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה תִּשְׂאֵל
לְשִׁמִּי וַיְבָרַךְ אֹתוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמְּקוֹם
פְּנִיָאֵל כִּי רָאִיתִי אֱלֹהִים פְּנִים אֵל פְּנִים וְתַנְצֵל לִּי פְּשִׁי
וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת פְּנֹאֵל וְהוּא
צָלַע עַל יָרְכוּ עַל כֶּן לֹא יֵאָכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גִּיד
הַנֶּשֶׂה אֲשֶׁר עַל כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי
גִּגַּע בַּכַּף יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנֶּשֶׂה